

Учесници у судском поступку, први пут, имаће законом утврђено право на суђење у разумном року. Странке ће, уколико буду сматрале да им суђење неоправдано траје дуго, моћи да поднесу приговор ради убрзања или жалбу, али и захтев за правично задовољење, односно исплату штете. О поднетом захтеву, одлучиваће председник суда пред којим се поступак води. Уколико се утврди да је судија одговоран за одуговлачење поступка – биће кажњен.

Приликом одлучивања по жалби, водиће се рачуна о сложености чињеничних и правних питања, понашању странака током поступка, редоследу решавања предмета, законским роковима за заказивање рочишта, главног претреса и израду одлука... Приговор и жалба моћи ће да се поднесу до окончања поступка, а таксе на њих неће се наплаћивати.

Све наведено, према речима помоћника министра правде Чedomира Бацковића, регулисано је нацртом закона о суђењу у разумном року који ће се следеће недеље наћи на јавној расправи: „Овај закон требало би да допринесе знатном убрзању окончања поступака и достизању европских стандарда у том погледу, али и да у, неком наредном периоду, доведе до престанка потребе за оваквим законом. Оквирне смернице у смислу колико би требало да траје поступак у различитој материји постоји, али строго одређени рокови за завршетак поступка не би смели да постоје, јер би се на тај начин ограничило начело независности судства, али и доношење правичне одлуке.” страна 9

Фото Ж. Јовановић

Шта утиче на дуго суђење

- „Виша сила”, на пример смрт странке у поступку
- Понашање судије и странака у поступку
- Квалитет процесних и материјалних закона
- Стручност и марљивост судије и судијског особља
- Смештај, квалитет рачунара, инфраструктура

Како до бржег суђења

- На приговор о спорости одлучује председник суда
- Председник суда може да замени судију у предмету
- Спори судија добија рок до када мора да оконча суђење
- Ако је странка и после свега незадовољна, може да се жали вишој судској инстанци

Потребно је људима који су претрпели нематеријалну штету због дугог трајања поступка, омогућити давање накнаде – наводи Чedomир Бацковић.

У решењу којим се усваја приговор, према речима помоћника министра правде, председник суда указује судији на пропусте и налаже му да предузме мере које делотворно убрзавају поступак. Такође, председник суда одређује рок у ком судија мора да предузме мере, а који не може да буде краћи од 15 дана и дужи од шест

” Чedomир
Бацковић

Строго одређени рокови за завршетак поступка не би смели да постоје, јер би се на тај начин ограничило начело независности судства, али и доношење правичне одлуке

месеци. Ако је реч о хитном предмету, председник суда може да одреди првенство у одлучивању, а може судији одузети предмет и дати га у рад другом.

Упитан да ли ће „одузимање” предмета једном и додељивањем у рад другом судији, додатно утицати на продужење трајања поступка, Бацковић објашњава да ће председник суда и о томе морати да води рачуна.

– То ће, такође, бити један од елемената који ће председник суда ценити када буде одлучивао хоће ли одузети предмет судији и додели га у рад другом. У парничном поступку, то и није толики проблем. Када је реч о кривичном, остаје да се види у којој ће мери један окривљени бити заинтересован да се жали да му поступак дуго траје. Моја процена је да ће се овај закон, када заживи, у већој мери односити на парничне поступке и друге некривичне предмете – каже помоћник министра правде.

Под претпоставком да ће свако да

**Ако се утврди
одговорност
судија
за спорост
– следи казна**

ради свој посао како треба, Бацковић одбацује могућност „нус појава” овог закона, односно да би могло да дође до загушења у раду судова због великог броја жалби, или да другостепени судови потврђују одлуке првостепених како би се убрзало окончање поступака. Шема поступка је таква, објашњава он, да странка која је незадовољна одлуком председника суда пред којим се поступак води, може да се жали непосредно вишем суду.

Повећање броја судија

Упитан постоји ли могућност повећања броја судија како би се смањio број предмета по судији, а самим тим и убрзало њихово решавање, помоћник министра правде Чedomир Бацковић, каже да не искључује такву могућност, али да је то у надлежности Високог савета судства.

Постоји могућност да се повећа број судија и тиме убрза решавање предмета. Али томе мора да претходи хармонизација правосудног система која је, веровали или не, тек на помолу – каже он.

По тим жалбама одлучиваће се у већ обрађеним предметима. Имаћете ситуацију у којој већ имате жалбу странке, изјашњење судије на њу, па и одлуку председника суда... Значи, предмет је у знатној мери већ обрађен. Предност је и што о жалби одлучује председник који је упознат са радом суда, начином рада судије, разним околностима у вези са радом суда. Нацртом закона је предвиђено да између две жалбе које подноси странка мора да прође најмање шест месеци. Разлог за одређивање овог рока је да странке не би претеривале у обраћању суду. Ово је закон који покушава да реши хронични проблем српског правосудја – наводи Бацковић.